

Cartea lui Daniel - Numărul cincizeci și unu

Palmoni: Dezvăluirea Stăpânului timpului și al limbajului în Daniel și Apocalipsa

Jeff Pippenger
2024-01-15

Acel „sfânt oarecare care vorbea” din Daniel, capitolul opt, versetele treisprezece și paisprezece, este Hristos ca Palmoni. În cartea Apocalipsei, Hristos este identificat ca Alfa și Omega, ceea ce, între alte adevăruri minunate, Îl identifică pe Hristos drept Minunatul Lingvist, iar împreună cărțile lui Daniel și Apocalipsa Îl reprezintă pe Hristos ca Stăpân al timpului și al limbajului. Depășește puterea omenească de a înțelege semnificația și profunzimea faptului că Hristos, ca Palmoni (Numărătorul Tainelor), introduce acel atribut al caracterului Său în cele două versete care stabilesc stâlpul central al adventismului, însă tainele pe care Numărătorul Tainelor alege să le descopere sunt responsabilitatea noastră să le recunoaștem și să le apărăm.

Cele ascunse sunt ale Domnului Dumnezeu nostru; dar cele descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri pentru totdeauna, ca să împlinim toate cuvintele acestei legi. Deuteronomul 29:29.

Un secret qui a été révélé est que le Compteur des secrets (Palmoni) est ce « saint qui parlait », et, dans les deux versets où Il se révèle, le pilier central de l’adventisme est identifié. Dans ces deux versets, le Merveilleux Compteur désigne l’« accroissement de la connaissance » qu’Il a, en tant que Lion de la tribu de Juda, descellé en 1798. Dans ces deux versets, les bijoux du rêve de Miller, qui représentent l’« accroissement de la connaissance », furent, sous la direction de la main de Palmoni, publiés sur les deux tables d’Habakuk.

Apoi am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a zis către acel sfânt care vorbea: „Până când va ține vedenia despre jertfa necurmată și despre fărâdelegea pustiirii, care dau atât Sfântul Locaș, cât și oștirea, să fie călcate în picioare?” Și el mi-a zis: „Până la două mii trei sute de zile; apoi Sfântul Locaș va fi curățit.” Daniel 8:13, 14.

Nakon što je Danijel primio proročku viziju kraljevstava biblijskog proročanstva, a zatim čuo nebeski dijalog u trinaestom i četnaestom stihu, nastojao je razumjeti „viđenje”.

Și s-a întâmplat că, atunci când eu, da, eu, Daniel, am văzut vedenia și am căutat să-i înțeleg înțelesul, iată că a stat înaintea mea cineva care avea înfățișarea unui om. Și am auzit un glas de om între malurile Ulaiului, care a strigat și a zis: „Gabriele, fă-l pe omul acesta să înțeleagă vedenia.” Daniel 8:15, 16.

„Vedenia“, pe care Daniel caută să o înțeleagă, este vedenia „chazon”, însă vedenia „mareh” este aceea despre care lui Gabriel i se poruncește să-l facă pe Daniel să o înțeleagă. Fiecare fapt își are importanța sa, iar dacă acest fapt este omis, structura și alcătuirea pasajului sunt, în esență, nimicite. În versetul cincisprezece, când Daniel caută să înțeleagă vedenia „chazon”, „mareh” este ascunsă, dar totuși reprezentată, căci prin „înfațișarea unui om” (Gabriel), cuvântul ebraic „mareh”

este tradus prin „înfățișare”. În versetul cincisprezece sunt reprezentate ambele cuvinte care au fost traduse prin „vedenie”. Daniel, în versetul cincisprezece, caută să înțeleagă „chazon”-ul, însă Palmoni îi poruncește lui Gabriel, în versetul șaisprezece, să-l facă pe Daniel să înțeleagă „mareh”-ul. Alcătuirea acestor două versete este intenționată și subliniază legătura și deosebirea dintre cele două cuvinte.

Palmoni este Cel ce îi poruncește lui Gabriel să-l facă pe Daniel să înțeleagă „mareh”, căci Cel ce îi poruncește lui Gabriel este Cel ce stă deasupra apelor, iar Gabriel a auzit glasul Lui, „un glas de om între malurile Ulaiului”. Râul Ulai este cel care curge între maluri, iar Hristos este Cel ce stă deasupra apelor în Scripturi. Împreună cu acest fapt, stă și faptul că Hristos, ca arhanghel, este Cel ce poruncește îngerilor. Glasul dintre maluri este glasul „acelui sfânt” din versetul treisprezece, iar cuvântul Lui este cel care îi poruncește lui Gabriel să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia „mareh”. În capitolul doisprezece din Daniel, Hristos este din nou între malurile râului. În capitolul doisprezece, El este îmbrăcat în in și jură pe Cel ce trăiește în veci.

Dar tu, o Daniel, închide aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința va crește. Atunci eu, Daniel, m-am uitat și iată că stăteau alți doi, unul pe această parte a malului râului și celălalt pe cealaltă parte a malului râului. Și unul a zis omului îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului: Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni? Și am auzit pe omul îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului, când și-a ridicat mâna dreaptă și mâna stângă spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în veci că va fi pentru o vreme, vremuri și o jumătate; și când va isprăvi să zdrobească puterea poporului sfânt, toate aceste lucruri se vor sfârși. Daniel 12:4–7.

Omul care era „îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului”, „Și-a ridicat mâna dreaptă și mâna stângă spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în veci” este același Om care, în capitolul opt, i-a poruncit lui Gabriel. În Apocalipsa, capitolul zece, și Hristos Și-a ridicat mâna și a jurat pe Cel ce trăiește în veci, însă acolo El stă atât pe apă, cât și pe pământ.

Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că nu va mai fi timp. Apocalipsa 10:5, 6.

Îngerul cel puternic din capitolul zece al Apocalipsei este Palmoni, care i-a vorbit lui Gabriel dintre malurile râului în capitolul opt și a arătat când va avea loc „sfârșitul” „lucrurilor minunate” în capitolul doisprezece. În Apocalipsa, capitolul zece, El este Acela care a răcnit ca un „leu”, căci acolo este reprezentat ca Leul din seminția lui Iuda.

Și unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu plânge; iată, Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și să-i desfacă cele șapte peceti.” Și m-am uitat și, iată, în mijlocul tronului și al celor patru făpturi vii și în mijlocul bătrânilor, stătea un Miel ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul. El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron. Apocalipsa 5:5–7.

Ca Leul din seminția lui Iuda, Hristos este Mielul care a biruit ca să deschidă cartea pecetluită cu șapte peceți. Fie că umblă pe ape în cartea lui Daniel, fie că are un picior pe mare și celălalt pe pământ în Apocalipsa, fiecare dintre reprezentările profetice este asociată cu timpul profetic. Și, ca Leul din seminția lui Iuda, Hristos atât pecetluiește, cât și deschide Cuvântul Său. După cum a pecetluit cartea lui Daniel, tot astfel a pecetluit și cele șapte tunete din capitolul zece al Apocalipsei.

„Îngerul cel puternic care l-a instruit pe Ioan nu era nimeni mai prejos decât Isus Hristos. Faptul că Și-a așezat piciorul drept pe mare, iar pe cel stâng pe uscat, arată rolul pe care El îl îndeplinește în scenele de încheiere ale marii lupte cu Satana. Această poziție denotă puterea și autoritatea Sa supremă asupra întregului pământ. Controversa se intensificase și devenise tot mai hotărâtă din veac în veac și va continua astfel până la scenele finale, când lucrarea iscusită a puterilor întunericului va atinge apogeul. Satana, unit cu oamenii răi, va înșela întreaga lume și bisericile care nu primesc dragostea adevărului. Dar îngerul cel puternic cere atenție. El strigă cu glas tare. El urmează să arate puterea și autoritatea glasului Său aceluia care s-au unit cu Satana pentru a se împotrivi adevărului.”

„După ce aceste șapte tunete și-au rostit glasurile, lui Ioan îi vine porunca, ca și lui Daniel cu privire la cărticica aceea: «Pecetluiește lucrurile pe care le-au rostit cele șapte tunete.» Acestea se referă la evenimente viitoare care vor fi descoperite la vremea lor. Daniel va sta în partea lui la sfârșitul zilelor. Ioan vede cărticica desigilată. Atunci profețiile lui Daniel își au locul lor cuvenit în solia primului, al doilea și al treilea înger, care urmează să fie vestite lumii. Desigilarea cărticelei a fost solia cu privire la timp.”

„Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt una. Una este o profeție, cealaltă o descoperire; una o carte pecetluită, cealaltă o carte deschisă. Ioan a auzit tainele rostite de tunete, dar i s-a poruncit să nu le scrie.”

„Lumina specială dată lui Ioan, care a fost exprimată în cele șapte tunete, a fost o prezentare a evenimentelor care aveau să se desfășoare sub mesajele primului și celui de-al doilea înger.”
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 971.

Christos, asmenimis kaip Palmoni, Vyras aštuntame ir dvyliktame skyriuose, kuris yra virš vandenų, taip pat yra galingasis angelas su mažąja knygele savo rankoje. Jis yra Judo giminės Liūtas, kuris užantspauduoja ir nuplėšia savo Žodžio antspaudus, ir Jis yra tas, kuris įsako Gabrieliui, nes Jis yra arkangelas Mykolas.

Totuși, Mihail, arhanghelul, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci a zis: „Domnul să te mustre!” Iuda 1:9.

Mikael este Numele lui Hristos, iar acest nume arată că El este Comandantul nu doar al îngerilor, ci și Cel care are puterea de a învia. Numele Mikael înseamnă „cine este ca Dumnezeu”. Când Nebucadnețar a văzut în cuptor, împreună cu cei trei tineri, pe Unul asemenea Fiului lui Dumnezeu, l-a văzut pe Mikael. Iar arhanghelul Mikael este și Prințul poporului lui Dumnezeu, împotriva căruia cornul cel mic al Romei păgâne s-a înălțat la cruce, în împlinirea capitolului opt

din Daniel, versetul unsprezece.

Dar îți voi arăta ceea ce este scris în cartea adevărului; și nimeni nu stă împreună cu mine în aceste lucruri, afară de Mihail, prințul vostru. Daniel 10:21.

Acesta este Mihail, Cel care poruncește îngerilor, care îi învie pe cei morți și care hotărăște când se încheie timpul de probă.

„Și în vremea aceea se va scula Mihail, marele voievod care ocrotește pe copiii poporului tău; și va fi un timp de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceasta; dar în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.” Când vine acest timp de strâmtorare, fiecare caz este hotărât; nu mai este timp de probă, nu mai este milă pentru cei nepocăiți. Sigiliul Dumnezeului celui viu este asupra poporului Său. Această mică rămășiță, neputincioasă să se apere în conflictul de moarte cu puterile pământului care sunt rânduite de oastea balaurului, Îl face pe Dumnezeu apărarea ei. Decretul a fost dat de cea mai înaltă autoritate pământească, ca ei să se închine fiarei și să primească semnul ei, sub pedeapsa persecuției și a morții. Dumnezeu să-Și ajute poporul acum, căci ce vor putea face atunci, într-un conflict atât de înfricoșător, fără ajutorul Său!” Testimonies, volumul 5, 212.

Secretul final pe care Leul din seminția lui Iuda îl desigilează este Revelația lui Isus Hristos și include faptul că El deține controlul asupra concepției și structurii fiecărui element al Cuvântului Său profetic. Omul îmbrăcat în in, care stă deasupra apelor, care își ridică mâna și jură pe Cel ce trăiește în vecii vecilor și care strigă ca un Leu, făcând astfel ca șapte tunete să-și rostească glasurile, este Cel care pecetluiește cartea lui Daniel și pecetluiește cele șapte tunete din Apocalipsa. El este Cel care desigilează cartea pecetluită cu șapte peceti, care are puterea de a învia și care este Marele Voievod ce Se ridică și vestește sfârșitul timpului de probă. Când Palmoni i-a poruncit lui Gabriel să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia „mareh”, exact aceasta a vrut să spună.

Nu i-a poruncit lui Gabriel să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia „chazon”. Vedenia „chazon” este vedenia împărățiilor profeției biblice din Daniel capitolul opt, versetele unu până la doisprezece, și este, de asemenea, „vedenia” la care se face referire în versetul treisprezece, în cadrul unei întrebări privitoare la durată. „Până când va fi vedenia?” Vedenia „chazon” privește puterile pustiitoare ale jertfei necurmăte (păgânismul) și ale fărădelegii (papalismul), care calcă în picioare sanctuarul și oștirea.

Atunci am auzit un sfânt vorbind; și un alt sfânt a zis către acel sfânt care vorbea: „Până când va ține vedenia despre jertfa necurmăte și despre fărădelegea pustiirii, care dau atât sanctuarul, cât și oștirea să fie călcate în picioare?” Daniel 8:13.

Hristos, ca Palmoni (Numărătorul Minunat), este întrebat „până când” va fi vedenia „chazon”, iar El răspunde: „până la două mii trei sute de zile; apoi locașul sfânt va fi curățit.” Apoi Daniel dorește să înțeleagă vedenia „chazon”, care privește „jertfa necurmăte și fărădelegea pustiirii, ca să dea atât sfântul locaș, cât și oștirea să fie călcate în picioare.” Dar lui Gabriel i se poruncește să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia „mareh”. Fiecare fapt își are însemnătatea sa în Cuvântul lui Dumnezeu. Vedenia „mareh” este vedenia serilor și dimineților, identificată în versetul douăzeci și

șase.

Și vedenia despre seară și despre dimineață, care a fost spusă, este adevărată; de aceea, pecetluiește vedenia, căci ea este pentru multe zile. Daniel 8:26.

Cuvântul „viziune” este menționat de două ori în verset. Prima referire este la viziunea „mareh”, iar a doua este la viziunea „chazon”. Viziunea „mareh” este viziunea despre „seri și dimineți”. Expresia ebraică „seri și dimineți” se găsește adesea în Biblie și este tradusă întotdeauna ca „seri și dimineți”, așa cum este și în versetul douăzeci și șase. Singurul loc din Biblie unde este tradusă diferit de „seri și dimineți” este în versetul paisprezece, unde este redată simplu ca „zile”. Ebraica propriu-zisă a versetului paisprezece ar suna astfel: „Până la două mii trei sute de seri și dimineți.”

Versetul care constituie stâlpul central al adventismului este singurul verset din Cuvântul lui Dumnezeu în care „seri și dimineți” este redat simplu ca „zile”. Fiecare fapt își are semnificația sa și, dacă nimic altceva, este limpede că Palmoni pune accent în mod intenționat pe acest verset. A făcut aceasta călăuzind mintea celor care au tradus Biblia King James să redea expresia în mod diferit de felul în care este redată întotdeauna în Cuvântul Său. Ideea care trebuie desprinsă din acest fapt este că, atunci când lui Gabriel i se poruncește să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia „mareh”, i se poruncește să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia privitoare la apariția anului 1844, și nu vedenia „chazon” referitoare la călcarea în picioare a sanctuarului și a oștirii.

Viziunea despre „seri și dimineți” se referă la o arătare care are loc atunci când curățirea sanctuarului a început la 22 octombrie 1844. Viziunea arătării din 22 octombrie 1844 nu este despre călcarea în picioare a sanctuarului, ci despre curățirea sanctuarului. A existat o arătare profetică la acea dată?

„Hristos venind ca Marele nostru Preot în Locul Preasfânt, pentru curățirea sanctuarului, prezentat în Daniel 8:14; venirea Fiului omului la Cel Îmbătrânit de zile, așa cum este înfățișată în Daniel 7:13; și venirea Domnului la templul Său, prevestită de Maleahi, sunt descrieri ale aceluiași eveniment; iar aceasta este, de asemenea, reprezentată prin venirea mirelui la nuntă, descrisă de Hristos în parabola celor zece fecioare, din Matei 25.” Tragedia veacurilor, 426.

Gabriel a fost însărcinat să-l facă pe Daniel să înțeleagă înfățișarea profetică a lui Hristos în templul Său la 22 octombrie 1844. Din acest motiv, Gabriel i-a dat lui Daniel o a doua mărturie cu privire la data de 22 octombrie 1844, căci Gabriel l-a călăuzit pe fiecare autor biblic care a consemnat o formă a principiului biblic ce identifică faptul că adevărul este întemeiat pe mărturia a doi. Dacă Gabriel urma să-l facă pe Daniel să înțeleagă 22 octombrie 1844, el avea nevoie de o a doua mărturie pentru a statornici „viziunea înfățișării”.

Gabriel își începe lucrarea adresându-se mai întâi dorinței lui Daniel de a înțelege viziunea „chazon” și face aceasta identificând faptul că viziunea „chazon” este viziunea care se încheie la „vremea sfârșitului”, în 1798.

Și am auzit glasul unui om între malurile râului Ulai, care a strigat și a zis: „Gabriele, fă pe omul acesta să înțeleagă vedenia.” Și el a venit aproape de locul unde stăteam; iar când a venit, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. Dar el mi-a zis: „Înțelege, fiul omului, că

vedenia este pentru vremea sfârșitului.” Daniel 8:16, 17.

„Viziunea” din versetul precedent, adică „la vremea sfârșitului”, este viziunea „chazon”, iar „vremea sfârșitului” în cartea lui Daniel este anul 1798. Aceasta este „viziunea” pe care Daniel căutase s-o înțeleagă, dar nu era „viziunea” pe care lui Gabriel i se poruncise să-l facă pe Daniel s-o înțeleagă. Pentru aceasta, Gabriel avea să ofere o a doua mărturie.

Sa aki ya pene pene na esika nazalaki kotelema; mpe wana akómaki, nabangaki, mpe nakweyaki elongi na nse; kasi alobaki na ngai: Sosola, ô mwana na moto; mpo emonaneli oyo ezali mpo na ntango ya nsuka. Wana azalaki naino koloba na ngai, nakweyaki na pongi makasi, elongi na ngai etalani na mabele; kasi asimlaki ngai mpe atelemisaki ngai semba. Mpe alobaki: Tala, nakoyebisa yo nini ekosalema na nsuka ya kanda; mpo nsuka ekoya na ntango oyo etyami. Danieli 8:17–19.

Gabriel își preia însărcinarea de slujbă, spunându-i lui Daniel: „iată”, adică înștiințându-l pe Daniel să ia în considerare următorul fapt. Următorul fapt este că „cea din urmă indignare”, dintre cele două „șapte vremi” din Levitic douăzeci și șase, se încheie în 1844. „Cea din urmă indignare” este identificată în mod direct ca o profecie de timp, căci are un „timp hotărât” în care se va „sfârși”. „Indignarea” trebuie să reprezinte o perioadă de timp, căci are un „timp hotărât” pentru încheierea ei. Dacă „indignarea” ar fi fost pur și simplu un moment în timp, nu ar avea un sfârșit; ar fi pur și simplu momentul în care a avut loc.

„Mânia” avea un punct final stabilit, astfel că ea reprezintă sfârșitul unei perioade de timp. Perioada de timp este reprezentată ca „mânia de pe urmă”. Dacă există una de pe urmă, atunci trebuie să existe și una dintâi. „Mânia dintâi” este identificată în capitolul unsprezece din Daniel, iar acolo este, de asemenea, o perioadă de timp, căci papalitatea urma să „lucreze și să propășească” până la sfârșitul „mâniei”.

Na baadhi yao wenye ufahamu wataanguka, ili kuwajaribu, na kuwatakasa, na kuwafanya weupe, hata wakati wa mwisho; kwa maana bado ni kwa wakati uliowekwa. Naye mfalme atafanya kadiri ya mapenzi yake; naye atajiinua, na kujitukuza juu ya kila mungu, naye atasema mambo ya ajabu dhidi ya Mungu wa miungu, naye atafanikiwa hata ghadhabu itakapokamilika; kwa maana lile lililoamriwa litafanyika. Danieli 11:35, 36.

În aceste două versete, împăratul care face după voia sa și se înalță pe sine este subiectul. Versetul treizeci și șase este versetul pe care Pavel îl parafrazează, atunci când îl identifică pe „omul fărădelegii”, care șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine că este Dumnezeu. Persecuția Evului Întunecat, din anul 538 până în 1798, este identificată în versetul treizeci și cinci și continuă până la „vremea sfârșitului”, care a fost 1798, și care a fost „vremea hotărâtă”. Versetul treizeci și șase arată apoi că papalitatea avea să „propășească” „până se va sfârși mânia”. Versetul arată că papalitatea a propășit până în 1798, moment în care prima „mânie” fusese „sfârșită”. Cuvântul profetic al lui Dumnezeu „hotărâse” că papalitatea avea să continue timp de o mie două sute șazeci de ani, până în 1798, care a fost „vremea sfârșitului”.

Prima „mânie” s-a încheiat în 1798, iar „cea din urmă mânie” s-a încheiat în 1844. Ambele mâni sunt prezentate ca perioade de timp, care au avut încheieri precise, identificându-le astfel pe

amândouă drept profeții de timp. Gabriel a fost poruncit de Palmoni să-l facă pe Daniel să înțeleagă vedenia apariției („mareh”), a „serilor și dimineților” (zilelor) care identifica data de 22 octombrie 1844, și a făcut aceasta oferind o a doua mărturie pentru acea dată.

„Chazon” videnje iz trinaestog stiha, koje je Danilo želio razumjeti, bilo je videnje gaženja koje se završilo u „vremenu svršetka” 1798. godine. „Mareh” videnje iz četrnaestog stiha završilo se pojavom Hrista u Svetinji nad svetinjama 22. oktobra 1844. godine, u ispunjenju vremenskog proročanstva od dvije hiljade i tri stotine godina, a takođe i ispunjenju vremenskog proročanstva od dvije hiljade i pet stotina i dvadeset godina. Oba ta vremenska proročanstva prikazana su na svetim tablicama Avakumovim, za koje sestra White potvrđuje da su bile upravljane rukom Gospodnjom i da ih ne treba mijenjati.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Avem multe lecții de învățat și foarte, foarte multe de dezvățat. Numai Dumnezeu și cerul sunt infailibile. Cei care cred că nu vor trebui niciodată să renunțe la o concepție îndrăgită, că nu vor avea niciodată prilejul să-și schimbe o părere, vor fi dezamăgiți. Câtă vreme ne ținem de propriile noastre idei și păreri cu o stăruință neclintită, nu putem avea unitatea pentru care S-a rugat Hristos.” Review and Herald, 26 iulie 1892.